

ר"פ ריזעס נסע ללייאונא ושזה שם כג' חדשים, ובחזרתו הביא אותו מכתב לאשר כי הי' בליאונא, ואז נתנה לו את כל הונה שעלה לסכום רב. ר' פנחס חזור ללייאונא ומסר את כל הכספי לכ"ק אדה"ז, ואז ברכוו אדה"ז עס זאל בי אים זיין תורה וגдолה, וביקש גם עוד דבר (הכוונה כנראה לבנים) ולא ענה כ"ק אדה"ז.

מחוזרי המאמרים אצל אדה"ז הי' אדמו"ר האמצעי, אחיו ר'ח אברהם ור' משה, וכן דער פטער ר' לייבעלע ועוד, והטוב שבין החוזרים הי' הר"פ כי הי' מדקדק להניח על הכתב כלשונו ממש, וכאשר כ"ק אדה"ז הי' מתגלל על הארץ לדרוב דבוקותו, הי' ר"פ מרכין אונינו לשימוש המלים שיצאו מפה ק' ובאים לא שמע כמה מילים, הניח בכתב כמה שירות חלק, לסייע כי חסר משחו. ולכן לפעמים בתו"א שבינוי הרבה על הנחות הר"פ חסר בכמה מקומות קישור העניינים, ורק שכ"ק אדה"ץ קישר את הדברים ובכל זאת בכמה מקומות קשה הקישור.

כ"ק אד"ש הי' בשמה בעת ההתוועדות והסביר, שאם שהמצות הקשורות בפורים מצוון רק עד יום ט"ו אדר, כמו מקרא מגילה, משלוח מנוט כו', אבל עניין השמה שייך לכל החדש.

בש"ק אחר התפילה קרא כ"ק אד"ש (ע"י הרב הודהקוב) את יואל שי' ואת הת' אברהם שם-טוב (הוא בעל כשרות ואחד החוזרים), והוא כעשרים וארבעים בחדרו.

כ"ק אד"ש שאלם אם יודעים הם את כל השיחות, כי כ"ק אד"ש בעצמו אינו זכר מה הי' בהתוועדות פורים אחרי ב' השיחות הראשונות והמאמר שאחריהם. (כנראה שהי' ע"ד שכינה מדברת מתוך גרונו. ושמעתה כי כבר הי' לעולמים דומה זהה אצל הנשיאים הקודמים).

הם חזרו לפניו קצת מהשיחות וספרו לו סדר העניינים בהתוועדות ועל כמה דברים תמה בעצמו, וכאשר סיפרו לו שניגנו ניגון אדה"ז והבבא הד' רק פעמי אחת שאל: מדוע? ואמר א"ש: כי כן צוה אדמו"ר, ואמר: אין האב אוזי געהיסן, נו. (כלומר בניחותא). וביקשם למסור לו את הראשי פרקים מהשיחות, והיומ מסROOM לכ"ק אד"ש.

יואל צלצל אליו ויספר לי כי כ"ק אד"ש החזיר את הרשימות ובכמה מקומות